

Dosarul nr. 2ra-1444/19

Prima instanță - (Judecătoria Soroca, sediul central) C. Botnaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

4 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Galina Lefter,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Lefter împotriva Primăriei comunei Rublenița raionul Soroca și lui Cozma Ursachi, intervenient accesoriu Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, cu privire la anularea actelor, obligarea de a efectua modificări în Registrul bunurilor imobile, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 3 martie 2017, Galina Lefter a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată (vol. I, f.d. 128-134), împotriva Primăriei com. Rublenița r-nul Soroca și lui Cozma Ursachi, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice”, prin care a solicitat:

- anularea deciziei Primăriei or. Rublenița r-nul Soroca în baza cărei s-a eliberat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. 7845108019 (7801/13/1871-1/13) din 18 ianuarie 2013, prin care s-a atribuit terenul cu modul de folosință grădină cu suprafața de 0,408 ha pe numele pârâtului Ursachi Cozma Fiodor;

- anularea Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 7845108019 (7801/13/1871-1/13) din 18 ianuarie 2013, eliberat pe numele lui Ursachi Cozma și înregistrat la 31 ianuarie 2013 de către IP „Agenția Servicii Publice”;

- anularea actului 20238-1/2004 emis de Administrația Publică Locală în baza Legii nr. 981-XIV din 11 mai 2000, în temeiul cărui a fost înscris bunul imobil terenul pentru construcții cu suprafața de 0,1846 ha, nr. cadastral 7845108.002, teren amplasat în com. Rublenița r-nul Soroca înregistrat la OCT Soroca la 12 ianuarie 2004;

- obligarea IP „Agenția Servicii Publice” de a efectua modificările privind radierea dreptului tabular din Registrul bunurilor imobile în baza hotărârii judecătorești, asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral 7845108019 teren grădină cu suprafața de 0,0408 ha înregistrat după Ursachi Cozma și terenul cu nr. cadastral 7845108.002, teren pentru construcții cu suprafața de 0,1846 ha, ambele amplasate în com. Rublenița r-nul Soroca;

- încasarea de la Ursachi Cozma în beneficiul reclamantei a sumei de 3 900 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată;

- încasarea în mod solidar de la Ursachi Cozma și Primăria com. Rublenița r-nul Soroca a sumei de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că la 2 ianuarie 2017 a aflat despre ilegalitatea în emiterea actelor juridice de către administrația publică locală, și anume că, Primăria com. Rublenița r-nul Soroca, nu a emis și eliberat pe numele tatălui ei, Mihai Botoroga, titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, care urma să fie înregistrat la OCT Soroca în baza Titlului provizoriu ce confirmă dreptul de proprietate posesiune și binefacere funciară al său.

A relatat că în urma decesului părinților ei, Mihai Botoroga și Vera Botoroga, a dorit să afle care este soarta unui teren eliberat tatălui ei Mihail Botoroga din com. Rublenița, care i-a fost atribuit lui prin decizia nr. 3/1 din 19 martie 1992, acestuia fiindu-i pus la dispoziție un teren agricol cu o suprafață de 0,34 ha cu destinația proprietate privată, trecut în registrul titularilor funciari nr.229 și eliberat în baza actului emis de autoritatea publică locală Primăria com. Rublenița r-nul Soroca, și anume Titlului provizoriu nr. 229, ce confirmă dreptul de proprietate posesiune și binefacere funciară.

A menționat că până la momentul respectiv s-a păstrat acest titlu provizoriu și a decis că urmează să verifice legalitatea actelor în baza cărora urma să se adreseze notarului pentru perfectarea actelor corespunzătoare.

Astfel, s-a adresat la un notar public care i-a explicat că are depășit termenul de acceptarea a succesiunii și că urmează în baza acestui titlu provizoriu să-i fie eliberat pe numele tatălui ei și titlul de autentificarea a deținătorului de teren care atestă dreptul de proprietate și posesiune, și care urma să fie înregistrat la oficiul cadastral teritorial. Și că acest act nu este suficient pentru a soluționa problema.

Reclamanta consideră că actele contestate sunt emise ilegal, fiind lovite de nulitate relativă, prin care i s-a încălcat dreptul său ca succesor, iar din motiv că acestea contravin legii cât și normelor imperative, ordinii publice și bunelor moravuri, nu a putut accepta succesiunea prin intrarea în posesie a averii succesoriale constituite din alte bunuri, cât și terenul cu suprafața de 0,34 ha, de aceea a și înaintat acțiunea respectivă în instanța de judecată.

A mai invocat că, în opinia sa, pârâtul a profitat de situația că la acel moment deținea funcția de primar ales al com. Rublenița și în mod intenționat a creat aceste împrejurări și, în mod tacit, până în prezent s-a folosit ilegal de terenul tatălui ei, pe care îl deținea cu drept de proprietate privată, considerând că ultimul urmează a fi impus să-i repare prejudiciul cauzat, estimat în sumă de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 24 august 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul central, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Galina

Lefter împotriva Primăriei com. Rublenița r-nul Soroca și lui Cozma Ursachi, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” Serviciul Cadastral Teritorial Soroca.

La 12 septembrie 2018, Galina Lefter a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea de apel depusă de Galina Lefter și s-a menținut hotărârea din 24 august 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul central.

La 31 mai 2019, Galina Lefter declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare, invocând că decizia primei instanțe și decizia instanței de apel sunt ilegale, nemotivate și neîntemeiate.

Consideră că ambele instanțe nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

La fel, a invocat că circumstanțele cauzei nu au fost elucidate corect și sunt în contradicție cu probele prezentate.

Prin referința din 24 iulie 2019 pârâtul Cozma Ursachi a indicat că recursul declarat de Galina Lefter este neîntemeiat, solicitând să fie declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de recurentă la 15 aprilie 2019 (vol. II, f.d. 79), recursul înaintat la 31 mai 2019, se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate

în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Galina Lefter, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Galina Lefter.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari